

Af en toe eens lachen

Zoals je in de vorige Antenne kon lezen, starten we met een nieuwe rubriek: **Spraakmakers**. **Spraakmakers**, dat zijn alle medewerkers van De Lovie vzw. **Spraakmakers** zijn open, sociaal en kunnen goed overweg met anderen. Ze gaan in tegen vooroordelen en kiezen voor dialoog en gesprek. Meer nog, ze geven een stem aan personen met een beperking en gaan de barricaden op voor een samenleving waar iedereen erbij hoort. Olivier Slembrouck en Olivia Bulcke bijten de spits af. Olivier werkt in Laubia 1-2 sinds maart 2020, Olivia op de boekhouding sinds 2017. Olivier en Olivia kennen elkaar niet; dit interview voor Antenne is hun eerste ontmoeting.

Olivia: Hoe ziet een perfecte werkdag eruit voor jou?

Olivier: Rustig ontwaken. Het liefst met een goed muziekje, een opkomende zon boven de velden ... Ik weet nooit op voorhand hoe de werkdag zal verlopen, het liefst zonder incidenten natuurlijk. Maar nog meer belang hecht ik aan het gevoel van teamwork, deel uit te maken van een geoliede machine. En ook af en toe eens lachen, een mopje tussendoor met de collega's.

Olivier: Mocht jij een toverstok hebben, wat zou je willen veranderen?

Olivia: Het klinkt zeer cliché, maar ik zou direct corona wegtoveren. Ik mis de vrijheid en spontaniteit

Olivia Bulcke

van voor corona: een terrasje kunnen doen als je daar zin in hebt, vrienden uitnodigen zonder al te veel planning vooraf.

Olivia: Wat staat er op jouw bucketlist?

Olivier: Je zal het niet geloven, maar ik heb dus echt een bucketlist! Niet met grootse dromen, wel 112 kleine leuke uitdagingen. Zoals een foodcontest winnen, bijvoorbeeld om het meest bitterballen eten; fierljeppen op de Waddeneilanden of een halve marathon lopen. Ik heb al een aantal dingen afgevinkt. Ik vierde vorig jaar mijn verjaardag in het buitenland (Valencia), ging ijsberen in Oostende en deed mee aan een nachtelijke dropping van 40 km.

Olivier Slembrouck

Olivier: Op welke prestatie ben jij het meest trots?

Olivia: Spontaan zou ik hier de geboorte van mijn twee kindjes vermelden, maar misschien kan ik dit later beter beoordelen. Eerst zien of ik hun opvoeding goed kan volbrengen. Eigenlijk ben ik meest trots op kleine zaken die een verschil maken, de digitale kasbladen bijvoorbeeld. Dit zal jou en mij in de toekomst veel werk besparen. En het is beter voor het milieu! Ik wil mij graag blijven inzetten om de papierberg binnen onze organisatie te verminderen.

Olivia: Met wie zou je eens van job willen ruilen?

Olivier: Ik zou wel eens begeleider willen zijn in een gemeenschapsinstelling binnen de gesloten

jeugdhulp. Herstelgericht werken met deze jongeren lijkt me erg uitdagend, maar ook interessant. Los van de sector, zou ik er ook wel voor te vinden zijn om een koffiebar of B&B te runnen in het buitenland. Maakt niet uit waar, maar liefst een zonnig oord. Ik leef graag impulsief en van dag tot dag. In het begin van de coronaperiode, toen we niet naar het buitenland mochten reizen, trok ik met een eigen omgebouwde camper langs de grens van België. Zo heb ik heel wat mooie plaatsjes ontdekt. Eerder koos ik ook al mijn reisbestemming door een vogelpikpijlje te gooien op de kaart van Europa. Heerlijk!

Olivier: Waar droom jij van, Olivia?

Olivia: Ik ben een denker en dromer, maar dit resulteert niet altijd in actie. Een echte grote passie heb ik niet, in tegenstelling tot mijn man die gaat fietsen. Ik ben meer een hobby-hopper. Ik probeer graag verschillende dingen uit, maar hoeft er niet noodzakelijk extreem in te zijn. Maar ik zou wel liever iets minder gepland leven. Bijvoorbeeld, zo onbezorgd reizen als jij, dat kan ik niet. Ik ben een stresskip tot ik de reisbestemming heb bereikt en weet dat we niks vergeten hebben. Dat moeilijk kunnen loslaten, bezorgt mij ook soms kopzorgen op het werk. Maar ik kan er al beter mee omgaan dan vroeger.

Olivia: Hoe laad jij je mentaal op?

Olivier: Als ik de deur dichttrek na het werk, vloeit de spanning eigenlijk gewoon weg. Ik heb wel de gave om steeds opnieuw te kunnen beginnen. Ook ga ik af en toe lopen. Nog eentje van mijn bucketlist: ik zou dit jaar in het totaal 1000 km willen lopen. Maar eigenlijk heb ik niet veel last van stress. Vier jaar geleden ben ik verhuisd van Torhout naar Poperinge, ik kende hier niks of niemand. Maar ik leg makkelijk contact. Het zou trouwens fijn zijn als er binnen De Lovie vzw ook af en toe iets georganiseerd wordt voor medewerkers. Misschien een ideetje voor na corona, vrijdag quiz-dag of een bierproefavond of zo? Wat denk je, Olivia?

Birgit Provoost